

Περίληπτική έκθεση της συνάντησης που έλαβε χώρα στην Ρώμη στις 30 Νοεμβρίου 2010 για τα σχέδια Διαχείρισης και τον Κανονισμό για τους ελέγχους.

Παρόντες : βλέπε συνημμένο παράρτημα

Αιτιολογημένες απουσίες: Empra, Penelope Aktea, Διοίκηση Σλοβενίας , Adriana Celestini, βουλευτής

Fraga Estevez, βουλευτής Guido Milana και Oriol Ribalta

Πρόεδρος συνεδρίασης : sig. Mourad Kahoul

Γραμματεία : κυρία Erika Monnati

1. Ο κύριος Buonfiglio με την ιδιότητα του αντιπροέδρου κηρύσσει την έναρξη των εργασιών αιτιολογώντας τον πρόεδρο Kahoul για την απουσία του , αφού λόγω μίας απεργίας στην Γαλλία έχει παραμείνει εγκλωβισμένος στο αεροδρόμιο και αναμένεται να αφιχθεί με μια μικρή καθυστέρηση. Μετά από την έγκριση της ημερησίας διάταξης, ο κύριος Buonfiglio υπενθύμισε ότι κατά την διάρκεια του έτους το ΠΓΣ για την Μεσόγειο διατύπωσε τέσσαρες γνωμοδοτήσεις και ότι ο στόχος αυτής της ομάδας είναι να ξεκινήσει μια συζήτηση και μια ανταλλαγή απόψεων σχετικά με τα αποτελέσματα της ετήσιας συνάντησης του ICCAT που έληξε πριν από λίγο καθώς και σχετικά με τα αποτελέσματα της PCP που οργανώθηκε από την Γενική Διεύθυνση Θαλάσσιας Πολιτικής και που έλαβε χώρα στις 16 Νοεμβρίου. Οι συναντήσεις αυτές σηματοδότησαν επισήμως την λήξη της περιόδου διαβουλεύσεων πριν την διατύπωση από πλευράς της Επιτροπής ενός νέου κανονισμού που πρόκειται να υποβληθεί τον Ιούνιο του 2011.
2. Κατά την Συνδιάσκεψη της 16^{ης} Νοεμβρίου, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν εξέτασε τα θέματα που αφορούν τους προσανατολισμούς που έχει σκοπό να υποβάλει ως προτάσεις. Κατά την διάρκεια της συνεδρίασης υποβλήθηκαν αρκετά σενάρια από κάθε χώρα μέλος: ο πειραματισμός της δραστηριότητας μεικτής υδατοκαλλιέργειας και αλιευτικού τουρισμού στη Ουγγαρία, η χρήση των ατομικών μεταφερόμενων ποσοστώσεων στην Δανία και τέλος σε ότι αφορά την λεκάνη της Μεσογείου, εξετάστηκε το ενδεχόμενο θεσμοθέτησης μίας θαλάσσιας προστατευόμενης περιοχής στις νήσους Κυκλάδες .Σε όλες τις παρουσιάσεις παρατίθεται ένα δυνατό μελλοντικό σενάριο που αφορά τον κλάδο της ευρωπαϊκής αλιείας. Δυστυχώς σήμερα δεν βρίσκεται ανάμεσά μας ένας εκπρόσωπος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για να μας μιλήσει για αυτές τις λύσεις. Η δημιουργία όμως των προστατευόμενων θαλασσίων περιοχών είναι μια διαδεδομένη πρακτική σε όλες τις χώρες με εξαίρεση την Σλοβενία, κυρίως λόγω της περιορισμένης ακτογραμμής, και την Κύπρο. Σύμφωνα με τον κύριο Buonfiglio, η Διάσκεψη που έλαβε χώρα στις 16 Νοεμβρίου ήταν απογοητευτική και θα πρέπει να αναμένουμε μέχρι το καλοκαίρι του 2011 για να αποκτήσουμε απόλυτη αίσθηση των επιπτώσεων που θα έχει η μεταρρύθμιση της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής στην λεκάνη της Μεσογείου. Ο Πρόεδρος της ΠΕΠΜΑ, ο κύριος Μπουντούκος παρενέβη εκφράζοντας ορισμένες απορίες. Η Ελλάδα έχει μια σημαντική εθνική τυποποίηση καθώς και εκτεταμένα αλιευτικά αποθέματα. Ο Πρόεδρος της ΠΕΠΜΑ συνεχίζει τονίζοντας ότι σε πολλούς κόλπους απαγορεύεται η αλιεία με τράτα και γρι γρι, επειδή όμως ο στόχος μας είναι η προστασία του θαλασσίου περιβάλλοντος και των αλιευμάτων , θα πρέπει να είμαστε σε θέση να αιτιολογήσουμε την ενδεχόμενη θεσμοθέτηση προστατευόμενων θαλάσσιων περιοχών. Ο κύριος Gil de

Bernabe' κάνει την πρόταση να ζητηθεί από την Επιτροπή εκ μέρους του ΠΓΣ για την Μεσόγειο, ένας κατάλογος με τα ονόματα αυτών που έκαναν κάποια παρουσίαση κατά την διάρκεια της Συνδιάσκεψης και να μεταφραστούν στο μέτρο του δυνατού τα διάφορα έγγραφα για τις χώρες μέλη έτσι ώστε να είναι περισσότερο προετοιμασμένοι οι εκπρόσωποί τους κατά την διάρκεια των συναντήσεων και να μπορούν να κάνουν πιο καίριες παρεμβάσεις.

3. Σε ότι αφορά τα Προγράμματα Διαχείρισης, δίνεται ο λόγος στον κύριο Barron για να παρουσιάσει το θέμα των Προγραμμάτων διαχείρισης στην Γαλλία. Η Γαλλία έχει επεξεργαστεί ένα ενιαίο πρόγραμμα διαχείρισης με την συνεργασία του ερευνητικού ιδρύματος IFREMER καθώς και με άλλους επιστημονικούς ερευνητές. Το πρόγραμμα συμπεριλαμβάνει διάφορους τομείς και τυπολογίες αλιευτικών σκαφών. Κατέστη δυνατόν για πρώτη φορά να δημιουργηθούν συγκεκριμένοι χάρτες και να γίνει μια εκτεταμένη έρευνα ταξινόμησης όλων των ειδών με την βοήθεια ενός διαγράμματος εκμετάλλευσης. Όλα τα είδη αλιευμάτων κατεγράφησαν σε καρτέλες και έτσι δόθηκε η δυνατότητα να αξιολογηθεί η σύνθεση των αλιευμάτων και η επίπτωση που έχουν οι αλιευτικές πολιτικές σε ότι αφορά το συγκεκριμένο είδος. Για ορισμένα είδη, όπως για παράδειγμα για τον μπακαλιάρο, θα ήταν σκόπιμο να καταβληθεί μια γενική ολοκληρωμένη προσπάθεια σε κοινοτικό επίπεδο. Το δεύτερο μέρος του προγράμματος αφορά την χαρτογράφηση και ανακεφαλαιώνει τα υπάρχοντα στοιχεία για τις διάφορες δραστηριότητες και τις προστατευόμενες περιοχές. Είναι η πρώτη φορά που γίνεται μια πλήρης χαρτογράφηση των γαλλικών και κορσικών ακτών. Το τρίτο μέρος αφορά την δημιουργία κανονιστικού πλαισίου για το άνοιγμα των ματιών, για τις ζώνες και για τις ειδικές άδειες αλιείας. Το κανονιστικό πλαίσιο κάνει διακρίσεις ανάλογα με τα αλιεύματα παρέχοντας παράλληλα εγγυήσεις για την αρχή της προσαρμογής σε διάφορες χρήσεις και καλύπτει μεταξύ των άλλων και τα αλιευτικά δίχτυα για γρι γρι και την αλιεία με "gangui" (τράτα με ζευγαρωτά σκάφη), που έχουν δίχτυα των 20 mm και αυτό κατά παρέκκλιση και σε ότι αφορά τα ανοίγματα ματιών και σε ότι αφορά της ζώνες αλιείας, όπως αναφέρεται στον Μεσογειακό Κανονισμό. Προβλέπονται επίσης εξαιρέσεις για τις τράτες με δράγα για χτένια και τις μικρές δράγες των 1,25 μέτρων που χρησιμοποιούνται στις λιμνοθάλασσες. Σε ότι αφορά την πρακτική εφαρμογή, για την ώρα έχει γίνει μόνον μια πρώτη ανάλυση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή η οποία ζήτησε διευκρινήσεις για ορισμένα επιστημονικά δεδομένα. Το IFREMER θα υποβάλει στοιχεία αλλά η Γαλλία αποφάσισε σε κάθε περίπτωση να εφαρμόσει αυτό το πρόγραμμα διαχείρισης από το 2011 και μετά, με την εγκατάσταση συστημάτων VMS που θα επιτρέψουν την συγκέντρωση συγκεκριμένων στοιχείων για τα αλιευτικά σκάφη και για την αλιευτική δραστηριότητα που αναπτύσσουν. Μετά από την παρουσίαση υπήρξαν διάφορα αιτήματα διευκρίνησης του τύπου αλιείας με "gangui", μιάς παραδοσιακής αλιείας που συναντάται στις παράκτιες περιοχές της Προβηγκίας και του Languedoc. Ο κύριος Ferretti ρώτησε αν προβλέπονται εξαιρέσεις σχετικά με το άνοιγμα ματιών ή την απόσταση από την ακτή. Ο κος Barron απάντησε ότι θα ζητηθούν ορισμένες εξαιρέσεις για τα αλιευτικά σκάφη αλλά όχι για το άνοιγμα ματιών όπου η μοναδική διαφορά θα αφορά την διάμετρο (4mm). Τέλος η Γαλλία εξέφρασε την επιθυμία να ζητήσει μία περαιτέρω εξαίρεση για την αλιεία της αθερίνας και του αμμόχελου.
4. Ελλείψη άλλων ερωτήσεων ή παρεμβάσεων, ο λόγος δόθηκε στην κυρία Encarnacion Benito από το αρμόδιο ισπανικό υπουργείο, για να παρουσιάσει το ισπανικό πρόγραμμα διαχείρισης. Η Ισπανία, ακολουθώντας την γραμμή της κοινής πολιτικής αλιείας των διάφορων διεθνών οργανισμών, έθεσε ως στόχο την βιωσιμότητα των πόρων και του περιβάλλοντος και την παράλληλη προστασία ενός στρατηγικού και παραδοσιακού τομέα. Η Ισπανία έχει το πρόγραμμα διαχείρισης από το 2006 και ανανεώθηκε με βάση δύο υπουργικά διατάγματα. Το τελευταίο ήταν το ARM 143/2010 το οποίο εγκαθιδρύει ένα Ενοποιημένο Διαχειριστικό Πρόγραμμα για την διατήρηση των αλιευτικών αποθεμάτων στην Μεσόγειο. Επεκτείνεται σε μικρότερα εργαλεία, καλύπτοντας κατά συνέπεια όλο τον στόλο της Μεσογείου και συνεχίζει με μέτρα συντήρησης και ανάκτησης: την δημιουργία γεωγραφικών περιοχών με μόνιμη ή προσωρινή απαγόρευση αλιείας για γρι γρι, μηχανότρατες και επιπλέοντα παραγάδια, την μείωση των συνολικών αλιευτικών προσπαθειών κατά 10% στο τέλος της περιόδου ισχύος του προγράμματος (2012), την λήψη τεχνικών μέτρων, την απαγόρευση αλιείας, και την δημιουργία ζωνών προστασίας για τον γόνο και τους γεννήτορες αναπαραγωγής. Τα αποτελέσματα υποδεικνύουν ότι έχει γίνει μια σημαντική προσπάθεια για την μείωση του στόλου κατά την διάρκεια της περιόδου ισχύος του Διαχειριστικού Προγράμματος. Κατά τον ίδιο τρόπο, αναθεωρήθηκε και ο κανονισμός για κάθε τύπο αλιείας,

έτσι ώστε να προσαρμοστεί στον Κανονισμό 1967/2006, ο οποίος σε κάθε περίπτωση υπερέχει σε σχέση με τους εθνικούς κανονισμούς, εκτός αν είναι περισσότερο περιοριστικός. Η Ισπανία αναφέρθηκε σε συγκεκριμένα διαχειριστικά προγράμματα για συγκεκριμένους στόλους και τύπους αλιείας και αναφέρθηκε στην σημασία των 7 θαλασσιών καταφυγίων για αλιεία που υπάρχουν αυτή τη στιγμή στην Μεσόγειο. Το πρόγραμμα αυτό αφορούσε την αλιεία με τράτα και την αλιεία με αλιευτικά γρι γρι αλλά για να υπάρξει συμμόρφωση με τον κοινοτικό κανονισμό που υπεισήλθε σε μια δεύτερη φάση, το πρόγραμμα διευρύνθηκε για να συμπεριλάβει και την αλιεία με επιφανειακά παραγάδια. Επί του παρόντος, ο Κανονισμός CE1967/ 2006 καθορίζει μέτρα ανάκτησης με την δημιουργία γεωγραφικών περιοχών μόνιμης και προσωρινής απαγόρευσης αλιείας, τον περιορισμό της αλιείας κατά 10%, την υιοθέτηση τεχνικών μέτρων και την δημιουργία ζωνών αναπαραγωγής. Όπως η Γαλλία, έτσι και η Ισπανία, παρουσίασε το πρόγραμμά της το 2007 και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ζήτησε περισσότερα επιστημονικά και κοινωνικοοικονομικά δεδομένα. Για τον λόγο αυτό, το Υπουργείο συνεργάζεται με το Ισπανικό Ωκεανογραφικό Ινστιτούτο (IEO). Η Ισπανία υπέβαλε επίσης αίτημα εξαιρέσεων για την αλιεία με τράτα στα 0,7 και 1,5 μίλια αλλά βρίσκεται ακόμη εν αναμονή μίας γνωμοδότησης από πλευράς Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Ο κύριος Esgleas Pares αναρωτιέται για πιο λόγο ο Βόρειος Ατλαντικός αποτελεί πάντοτε το σημείο αναφοράς όταν πρόκειται για νομοθετικές προτάσεις που θα πρέπει να εφαρμοστούν στην Μεσόγειο, και για να υποστηρίξει το επιχείρημά του αναφέρει ότι στην Καταλωνία τα 70/80 μέτρα βάρους βρίσκονται πολύ κοντά στην ακτή και κατά συνέπεια είναι δύσκολο να γίνουν σεβαστές οι ελάχιστες αποστάσεις από την ακτή, όπως προβλέπεται από τον μεσογειακό κανονισμό. Τόνισε ότι η Ισπανία λόγω της ιδιαιτερότητας των ακτών της θα είχε δικαίωμα να υποβάλει αίτημα για μεγάλο αριθμό εξαιρέσεων. Η κυρία Benito απάντησε ότι έχουν γίνει επιστημονικές μελέτες για να αξιολογηθούν οι επιπτώσεις που μπορεί να έχουν ενδεχόμενα μέτρα απαγόρευσης στον συγκεκριμένο κλάδο, αλλά η απάντηση της Επιτροπής ήταν ότι από την ανάλυση που έγινε δεν προκύπτει ότι πρόκειται για αντιπροσωπευτικό κλάδο. Στο ερώτημα που έθεσε η κυρία Παπαδοπούλου σχετικά με την χρήση ή μη χρήση εξαιρέσεων από πλευράς Ισπανίας στην παρούσα φάση ο ισπανός εκπρόσωπος απάντησε ότι από την στιγμή που δεν έχει υπάρξει απάντηση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, θα πρέπει να εφαρμοστούν τα προβλεπόμενα από τον κανονισμό της ΕΕ. Ο κύριος Ferretti ρώτησε αν υπάρχουν εξαιρέσεις που αφορούν το άνοιγμα των ματιών ή την αλιεία της αθερίνας, αλλά η κυρία Benito λόγω του ότι δεν γνωρίζει τις λεπτομέρειες των διαχειριστικών προγραμμάτων που υποβλήθηκαν από μερικές από τις Αυτόνομες κοινότητες σε ότι αφορά τα εσωτερικά τους ύδατα, δεν μπορεί να δώσει μια ξεκάθαρη απάντηση. Ο Κορς Μποντούκος ρώτησε αν υπάρχει σε εθνικό επίπεδο μια ελάχιστη απόσταση από την ακτή. Η Ισπανία απάντησε ότι αυτό που ισχύει είναι η κοινοτική νομοθεσία για το ελάχιστο βάθος και απόσταση: 3 μίλια από την ακτή και 50 μέτρα βάθος για την αλιεία με τράτα (εκτός από αυτό, η εθνική νομοθεσία είναι ακόμη πιο περιοριστική, λαμβανομένου υπόψη ότι απαγορεύεται η αλιεία σε λιγώτερο από 50 μέτρα βάθος, ανεξάρτητα από την απόσταση από την ακτή). Ο κύριος Gallart τόνισε ότι σε κάθε περίπτωση και ανεξάρτητα από τις εξαιρέσεις, οι υπηρεσίες ελέγχου και εποπτείας στην Ισπανία είναι πολύ αυστηρές και ακόμη και αν πολλά σκάφη αντιμετωπίζουν πολλές δυσκολίες, γίνεται προσπάθεια εφαρμογής της ευρωπαϊκής νομοθεσίας. Ο κύριος Dorico παρενέβη λέγοντας ότι η Επιτροπή, σε ότι αφορά το αίτημα αύξησης της διαμέτρου του ανοίγματος ματιών στα 4mm, ζητά περισσότερες επιστημονικές πληροφορίες πριν να κάνει δεκτή την πρόταση που φαίνεται να είναι ένας σωστός συμβιβασμός σε σχέση με την αλλαγή του ανοίγματος των ματιών που θα συνεπάγετο αντίθετα πολύ μεγάλες επενδύσεις στον κλάδο, χωρίς να υπάρχει η βεβαιότητα ότι θα έχουν αποτέλεσμα.

5. . Ελλείψει άλλων παρεμβάσεων, η ελληνική πλευρά ξεκίνησε την παρουσίαση του ελληνικού προγράμματος διαχείρισης. Η Ελλάδα υπέβαλε δύο προγράμματα διαχείρισης. Ένα σχετικά με τα γρι γρι και ένα αίτημα σχετικό με την εξαίρεση από τα προβλεπόμενα από τον Κανονισμό 1967/2006 που αφορά την χρήση του, την ελάχιστη απόσταση και το βάθος από την ακτή (άρθρο 13), αίτημα το οποίο δεν έγινε δεκτό. Στην Ελλάδα είναι ιδιαίτερη διαδεδομένη η χρήση αυτού του εργαλείου. Το χρησιμοποιούν περίπου 290 αλιευτικά σκάφη και η ποσότητα των εκφορτώσιμων ιχθύων κυμαίνεται μεταξύ 30 και 50 χιλιάδων τόνων. Από περιβαλλοντική άποψη δεν έχει σημαντικές επιπτώσεις αφού η αλιεία δεν γίνεται στον βυθό. Το άλλο διαχειριστικό πρόγραμμα αναφέρεται στις τράτες και την χρήση τους κατά παρέκκλιση από την ελάχιστη απόσταση και / ή βάθος από την ακτή. (άρθρο 13) καθώς και το ελάχιστο μέγεθος των ματιών (άρθρο 9). Σε ότι αφορά το διαχειριστικό πρόγραμμα, η ΕΕ έκανε μερικές συγκεκριμένες παρατηρήσεις σχετικά με τις ανεπάρκειές του και ιδιαίτερα σε

ότι αφορά την απαγόρευση παρέκκλισης από το ελάχιστο μέγεθος ματιών όπως προβλέπεται στο άρθρο 9 του Κανονισμού ,καθώς και την εποπτεία και αξιολόγηση των αλιευθέντων ποσοτήτων με το παραπάνω μέσο.

6. Σε ότι αφορά την παρουσίαση του ιταλικού προγράμματος διαχείρισης ο κύριος De Martino διευκρίνισε ότι η Ιταλία ενέκρινε διάφορα διαχειριστικά προγράμματα που είχαν στόχο την σταδιακή μείωση της αλιείας, όπως προβλέπεται από την απόφαση του Γενικού Διευθυντή Θαλάσσιας Αλιείας και Υδατοκαλλιέργειας. Παράλληλα, απασχόλησε και η διατύπωση προγραμμάτων διαχείρισης σχετικά με τα αλιευτικά γρι γρι και τις δράγες με σκοπό να ζητηθούν οι εξαιρέσεις που προβλέπονται από τον Κανονισμό (CE) αρ. 1967/2006. Η προβλεπόμενη γνωμοδότηση της τεχνικής –επιστημονικής επιτροπής, διατυπώθηκε με την ευκαιρία της πρόσφατης συνάντησης του Νοεμβρίου και εν αναμονή μίας απάντησης από πλευράς Ευρωπαϊκής Επιτροπής , η διοίκηση αξιολογεί τα επιστημονικά δεδομένα προκειμένου να αποφασίσει για τις απαραίτητες ρυθμίσεις που θα αφορούν τα διαχειριστικά προγράμματα. Ζητήθηκαν ιδιαίτερα μερικές εξαιρέσεις σε ότι αφορά την αλιεία της αθερίνας αφού αυτό αποτελεί μέρος της ιστορίας και της κουλτούρας πολλών τοπικών κοινοτήτων αλιείων, σύμφωνα με τους ρυθμιστικούς κανόνες και με στόχο να ευνοηθεί η ορθολογική χρήση και η μείωση της αλιευτικής προσπάθειας ως προς τα υπό εξέταση είδη, έτσι ώστε να εξασφαλιστεί η δέουσα βιωσιμότητα που δεν θα είναι μόνον βιολογική αλλά και κοινωνική και οικονομική , σύμφωνα με τον στόχο της Επιτροπής να προφυλάξει την μη βιομηχανική αλιεία , την παράδοση, την επιλεκτική αλιεία και την αξιοποίηση των τοπικών προϊόντων. Σε γενικές γραμμές αυτή η αλιευτική δραστηριότητα αναπτύσσεται παραδοσιακά από άτομα που εξασκούν την μη βιομηχανική αλιεία και που χρησιμοποιούν τράτες και αλιευτικά γρι γρι χωρίς κλείσιμο. Η ιταλική πλευρά ζήτησε μια εξαίρεση σε ότι αφορά την απόσταση των τρατών από την ακτή υπό τον όρο ότι η συγκεκριμένη αλιεία θα είναι ιδιαίτερα επιλεκτική και θα επηρεάζει οριακά και μόνον το θαλάσσιο περιβάλλον , θα είναι δηλαδή σύμφωνη με τους περιορισμούς που θέτει ο Μεσογειακός Κανονισμός. Η αλιεία του γόνου σαρδέλας αποκτά ιδιαίτερη βαρύτητα στις περιοχές όπου αναπτύσσεται , αφού επιτρέπει στα μικρά αλιευτικά σκάφη να εξασφαλίζουν σημαντικά έσοδα κατά τους χειμερινούς μήνες ενώ αποτελεί σημαντική συμπληρωματική πηγή εισοδήματος για πολλές παράκτιες κοινότητες. Για τους ίδιους λόγους ζητήθηκε και μια εξαίρεση και για την αλιεία του γωβιού άφια που αποτελεί έναν σημαντικό πόρο της ιταλικής μη βιομηχανικής αλιείας. Όπως συμβαίνει και με την περίπτωση της αθερίνας , ο στόχος είναι να διατηρηθεί η αλιεία σε μικρή κλίμακα αλλά και να υιοθετηθούν σε μια μετέπειτα φάση τα απαραίτητα μέτρα διαχείρισης για να εξασφαλιστεί και να διατηρηθεί το εμπόριο αυτού του τύπου αλιείας ενώ σε περίπτωση προβλημάτων με τα αποθέματα θα πρέπει να προβλεφθούν μέτρα αντιμετώπισης. Μεταξύ των άλλων εξαιρέσεων που έχει ζητήσει η ιταλική πλευρά, συμπεριλαμβάνονται οι τρόποι χρήσης της υδραυλικής δράγας και της τσουγκράνας του αλιευτικού σκάφους κυρίως για την αλιεία αχιβάδων.

7. Στο τέλος της παρουσίασης προβλέπεται χρόνος για τις ερωτήσεις των συμμετεχόντων και τέλος ο λόγος δίνεται στον κύριο Gil de Bernabe' για να παρουσιάσει τον κανονισμό που εγκαθιδρύει ένα καθεστώς κοινοτικού ελέγχου. Τον Δεκέμβριο του 2008 αναφέρθηκε ότι στην μεταρρύθμιση της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής θα υποβαλετο μια πρόταση Κανονισμού σχετικά με τους ελέγχους, για να διασφαλιστεί ο σεβασμός των κανόνων της αλιευτικής πολιτικής. Η πρόταση αυτή σύμφωνα με την Επιτροπή, θα συνεπάγετο μια απλοποίηση των νομικών κανόνων καθώς και μία εναρμόνιση των διαδικασιών πράγμα που θα οδηγούσε στην σύνταξη ενός και μοναδικού κανονισμού. Τον Νοέμβριο του 2009, εγκρίθηκε ο Κανονισμός για τους ελέγχους. (Reg. CE n.1224/2009). Οι οργανώσεις εξέφρασαν την αντίθεσή τους καθώς και την ανησυχία τους για το άρθρο 119 όπου προβλέπεται ότι η Επιτροπή συνεπικουρείται από δύο επιτροπές :1) Επιτροπή αλιείας και υδατοκαλλιέργειας που έχει την δυνατότητα λήψης αποφάσεων για τον κανονισμό ελέγχου και 2) Διαχειριστική επιτροπή που υιοθετεί διατάξεις που θα κυρωθούν από την διοίκηση. Μολονότι οι εκπρόσωποι του κλάδου έχουν την δυνατότητα να πάρουν μέρος στην CCPA, είναι ενδεχόμενο οι γνωμοδοτήσεις τους να μην λαμβάνονται πολύ υπόψη, ενώ σε ότι αφορά την δεύτερη επιτροπή, φαίνεται ότι δεν είναι δυνατόν να γίνει αξιολόγηση της λειτουργίας της Εκτός από αυτό, το άρθρο 124 προβλέπει ότι ο Κανονισμός για τους ελέγχους ετέθη σε εφαρμογή από την 1^η Ιανουαρίου 2010 , παρόλο που για ορισμένα άρθρα υπάρχει παραπομπή στην ημερομηνία έναρξης ισχύος των σχετικών κανόνων εφαρμογής, δημιουργώντας με αυτό τον τρόπο μια σύγχυση σε ότι αφορά τους χρόνους εφαρμογής. Από μια πιο γενική άποψη, η οργανωτική δομή των παραπάνω κανονισμών είναι ανομοιογενής ,πολύπλοκη και δυσνόητη.

8. Μετά το τέλος της παρέμβασής του ο κύριος Gil de Bernabè, έδωσε τον λόγο στον δικηγόρο Cannizzaro της οργάνωσης Federcoopesca για να παρουσιάσει τους λόγους που αποτέλεσαν αντικείμενο προσφυγής επί ορισμένων διατάξεων του Κανονισμού για τους ελέγχους. Σύμφωνα με τον δικηγόρο μερικές από τις εφαρμοστικές διατάξεις του κανονισμού θα μπορούσαν άνετα να αμφισβητηθούν αφού υπόκειται στην προβλεπόμενη από την Συμφωνία της Λισαβώνας διαδικασία. Μεταξύ των λόγων προσφυγής ο δικηγόρος ανέφερε το άκυρον των παρακάτω άρθρων :

α) άρθρο 9 όπου προβλέπεται ένα διπλό σύστημα ελέγχου: δορυφορικό και αυτόματου εντοπισμού. Επειδή πρόκειται για δύο διαφορετικά συστήματα ελέγχου που έχουν την ίδια λειτουργία, παραβιάζεται η αρχή της καταλληλότητας των μέτρων.

β) άρθρα 15 και 17 που προβλέπουν την υποχρέωση για αλιευτικά σκάφη με μήκος ίσο ή μεγαλύτερο των 12 μέτρων, να διαβιβάζουν σε καθημερινή βάση συγκεκριμένες πληροφορίες και σε κάθε περίπτωση πριν από την είσοδο στο λιμάνι ή ακόμη και τέσσερις ώρες πριν από την είσοδο στο λιμάνι. Η υποχρέωση αυτή φαίνεται παράλογη, δυσανάλογη και ανεφάρμοστη. Σε ότι αφορά κυρίως τα αλιευτικά σκάφη που δραστηριοποιούνται στην αλιεία μικρής κλίμακας σε ζώνες αλιείας που βρίσκονται σε μικρή απόσταση πλεύσης από λιμένες, η υποχρέωση αυτή φαίνεται να είναι αδύνατον να γίνει σεβαστή, εκτός αν κρατηθεί το αλιευτικό σκάφος εκτός του λιμένα εν αναμονή της παρέλευσης του απαιτούμενου χρονικού διαστήματος .

γ) το άκυρον όλου του καθεστώτος εποπτείας και ελέγχων , που προβλέπει την άνευ όρων υποχρέωση να γίνει ανεκτή η είσοδος σε όλους τους χώρους του σκάφους και να δοθεί η δυνατότητα σε υπαλλήλους να εξετάσουν καρτέλες και ηλεκτρονικά έγγραφα ακόμη και χωρίς να υπάρχει δικαστικό ένταλμα.

δ) το άρθρο 73 που ορίζει την ελευθερία των κρατών να επιβαρύνουν τους δραστηριοποιούμενους στον αλιευτικό κλάδο με τις δαπάνες εποπτείας.

ε) το άρθρο 92 που προβλέπει ένα σύστημα μεταφοράς τω ευθυνών για ενδεχόμενες παραβάσεις που ανεξάρτητα από το ποιος θα τις διαπράξει , θα επιβαρύνουν τον ιδιοκτήτη του αλιευτικού σκάφους ή τον πλοικτήτη.

στ) το άρθρο 103 που προβλέπει ότι η ελλειπής συμμόρφωση ενός κράτους στις υποχρεώσεις που απορρέουν από τον Κανονισμό (CE) 1224/2009 μπορεί να συνεπάγεται την διακοπή της οικονομικής ενίσχυσης. Το μέτρο αυτό φαίνεται να είναι απόλυτα άδικο αφού μεμονωμένα άτομα θα βρεθούν υπόλογα για πράξεις που δεν έχουν διαπράξει.

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή υποστηρίζουν ότι ο κοινοτικός κανονισμός , μολονότι υιοθετήθηκε πριν από την θέση εν ισχύ της Συνθήκης της Λισαβώνας , θα πρέπει να θεωρείται από κάθε άποψη νομοθετική πράξη , αλλά αν γίνει δεκτή η επιχειρηματολογία της προσφυγής θα είναι η πρώτη περίπτωση όπου ένας ιδιώτης προσφεύγει κατά ενός γενικού κανονισμού. Η απάντηση θα δοθεί ενδεχομένως γύρω στην άνοιξη του 2011.

9. Ο κύριος Sacchi ξεκίνησε την παρουσίαση της κατάστασης των αλιευτικών αποθεμάτων στην Μεσόγειο με βάση την επιστημονική έκθεση της CGPM «New information concerning fish stock in the Mediterranean» Τα επιστημονικά δεδομένα για τους αλιευτικούς πόρους αυξάνονται χάρις στις μελέτες της CGPM και του STECF καθώς και χάρις στα περιφερειακά προγράμματα της FAO όπως το CopemedII, το Adriamed, και το MedSudMed, ακόμη και αν υπάρχουν ακόμα πολλά είδη και γεωγραφικές περιοχές που δεν ελέγχονται. Σύμφωνα με τα στοιχεία που επεξεργάστηκε η μελέτη της CGPM το 2009, και που αξιολόγησε το 91% περίπου των πόρων που εξετάστηκαν , το 68% από αυτούς αποτελούν αντικείμενο υπερεκμετάλλευσης και το 23% αντικείμενο πλήρους εκμετάλλευσης αν και τα στοιχεία είναι λίγο καλύτερα σε ότι αφορά τα μικρά πελαγικά είδη. Ενα μεγάλο μέρος της βενθοπελαγικής αλιείας αφορά τα μικρά ψάρια που δεν καταφέρνουν να φτάσουν στην ηλικία της πρώτης αναπαραγωγής.. Για να μειωθεί αυτό το είδος θνησιμότητας είναι απαραίτητο να εφαρμοστούν μονοετή ή πολυετή προγράμματα διαχείρισης και να δημιουργηθούν προστατευόμενες θαλάσσιες περιοχές για να διατηρηθούν τα ψάρια γεννήτορες και να συντηρηθεί η διατροφική αλυσίδα. Η μείωση της θνησιμότητας των ψαριών γεννητόρων θα μπορούσε να εξασφαλίσει και την οικονομική μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα της αλιείας με τράτα . Με την βοήθεια των πιλοτικών προγραμμάτων θα ήταν

επίσης δυνατόν να προσδιοριστεί η αποτελεσματικότητα του τετράγωνου ανοίγματος ματιών σε σχέση με αυτά που είναι σε σχήμα ρόμβου. Είναι καθοριστικής σημασίας να εξασφαλιστεί ο σεβασμός των βιολογικών ορίων των βενθοπελαγικών ειδών για να μπορέσει να περιοριστεί η υπερεκμετάλλευση των αποθεμάτων. Σε ότι αφορά αυτό το θέμα, ο Πρόεδρος Kahoul διευκρίνισε ότι για μερικά είδη που έχουν τις δικές τους ζώνες αναπαραγωγής που βρίσκονται μεταξύ δύο ή περισσότερων κοινοτικών χωρών, υπάρχει ανάγκη σύνταξης ενός κοινοτικού κανονισμού ο οποίος θα εξασφαλίσει την προστασία τους. Ο κος Sacchi τόνισε ότι ο βασικός στόχος για ένα βιολόγο είναι να αποφευχθεί η υπερβολική εκμετάλλευση των μικρών ψαριών και των ενηλίκων. Ανέφερε επίσης ότι για να αξιολογηθεί η αποτελεσματικότητα των προβλεπόμενων μέτρων στα διαχειριστικά προγράμματα, θα πρέπει να γίνουν πειραματικές μελέτες δεδομένου ότι υπάρχουν ιδιαιτερότητες στους τρόπους αλιείας και στην χρήση αλιευτικών εργαλείων που διαφέρουν από την μία χώρα στην άλλη. Ο κος Manuel Liberti προσέθεσε ότι μεταξύ των κρίσιμων παραγόντων για τα αλιευτικά είδη θα πρέπει να συμπεριλάβουμε και τον ανθρώπινο παράγοντα και να μην επικεντρωθούμε μόνον στην αλιευτική δραστηριότητα. Ο κος Buonfiglio τόνισε ότι οι μελέτες που έχουν εκπονηθεί δεν λαμβάνουν υπόψη τους πολλά από τα αποθέματα που συναντώνται στην Μεσόγειο, ακόμη και αν είναι αναμφισβήτητο ότι υπάρχουν δείγματα αποθεμάτων που αντιμετωπίζουν προβλήματα. Είναι όμως σημαντικό να επικεντρωθούμε στα μέτρα που θα πρέπει να ληφθούν για την αποκατάσταση αυτών των αποθεμάτων. Για ορισμένα είδη θα μπορούσε να είναι επικίνδυνος ο εστιασμός της προσοχής μόνον σε μεγάλα μεγέθη κυρίως όταν τα είδη αυτά είναι ψάρια γεννήτορες και η χρήση ενός μεγαλύτερου ανοίγματος ματιών θα μπορούσε να αποτελέσει μία λύση. Για παράδειγμα στο βόρειο τμήμα της Αδριατικής, μετά από την χρήση μεγαλύτερου ανοίγματος ματιών, παρατηρήθηκε μία μείωση του αριθμού των αλιευμάτων αλλά η σχέση βάρους αξία ήταν σχεδόν τριπλάσια. Η επίπτωση των τωρινών διαχειριστικών προγραμμάτων θα είναι σαφής μόνον μετά από πάροδο δύο ή τριών ετών, όπως παραδέχτηκε και η ΕΕ. Το σημαντικό όμως στοιχείο είναι ότι τουλάχιστον γίνεται λόγος για τυπικά είδη της μεσογείου και δεν γενικεύεται αυτό που συμβαίνει κάπου αλλού. Ο κος Pages προσθέτει ότι μια επιθυμητή συμπεριφορά από την ΕΕ θα μπορούσε να ήταν να επικροτεί την αξιόπαινη συμπεριφορά για να αποφευχθεί η διάδοση συμπεριφορών που κινούνται στα όρια της νομιμότητας. Ο Πρόεδρος τόνισε ότι θα πρέπει να συμβάλουμε στην δημιουργία ενός κλίματος συνεργασίας που θα έχει στόχο να αμβλύνει τις συγκρούσεις ακόμη και με τους πλοιοκτήτες και να αξιοποιεί τις ιδιαιτερότητες κάθε τυπολογίας αλιείας που βασίζεται σε μακραίωνες παραδόσεις. Η ποικιλία των διαφόρων τύπων αλιείας και εργαλείων βρίσκεται στην βάση του πλούτου της Μεσογείου και όσα προέκυψαν από την συνάντηση συνέβαλαν στο να διευκρινιστούν τα όσα συμβαίνουν σε κάθε χώρα. Ο Πρόεδρος κατόπιν αυτού ευχαρίστησε τους συμμετέχοντες για τον πλούτο των παρεμβάσεών τους, ευχαρίστησε τους διερμηνείς και την Γραμματεία και ανανέωσε το ραντεβού για την επομένη για την συνάντηση της Εκτελεστικής Επιτροπής. Η συνεδρίαση έληξε στις 17.30.

